

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Helena Ciepła

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa G. B.

przeciwko I. J. i U. P.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 lipca 2005 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 30 marca 2005 r., sygn.
akt I ACa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 30 marca 2005 r. Sąd Apelacyjny odrzucił kasację powoda głównego od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 15 października 2004 r. ze względu na nieusunięcie w terminie braku kasacji w postaci niedołączenia pełnomocnictwa substytucyjnego dla radcy prawnego E. G., która złożyła wniosek o doręczenie wskazanego wyroku wraz z uzasadnieniem.

W zażaleniu powód wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia, podnosząc, że wezwanie przez Sąd Apelacyjny do usunięcia braków kasacji, m.in. przez złożenie pełnomocnictwa substytucyjnego dla radcy prawnego E. G., było bezzasadne, gdyż występowała ona w sprawie jako pełnomocnik, a nie substytut, na podstawie dołączonego do pozwu pełnomocnictwa udzielonego przez powoda.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie mają zastosowanie przepisy dotyczące kasacji w wersji redakcyjnej i numeracji obowiązującej przed dniem 6 lutego 2005 r. (art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, Dz. U. Nr 13, poz. 98).

Nie można zgodzić się ze skarżącym, że radca prawny E. G. reprezentowała go w niniejszej sprawie na podstawie pełnomocnictwa dołączonego do pozwu. Z dokumentu obejmującego powołane pełnomocnictwo wynika, że udzielone ono zostało przez podmiot określony jako „G. B., właściciel Firmy Budowlanej A.(...) Spółka Cywilna z siedzibą w W., O.(...)” radcom prawnym E. G. i K. K. do „reprezentowania Spółki przed sądami, urzędami i instytucjami”. Tak sformułowane pełnomocnictwo nie może być odczytane jako umocowanie do reprezentacji G. B. – osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą. Brak ten został dostrzeżony już przez Sąd pierwszej instancji, który wezwał powoda do usunięcia braków formalnych pozwu, m.in. przez prawidłowe określenie strony powodowej i złożenie prawidłowego pełnomocnictwa. W wykonaniu wezwania powód złożył pełnomocnictwo upoważniające już tylko radcę prawnego K. K. do reprezentowania go przed sądami, urzędami i instytucjami. Pełnomocnik ten udzielił w dniu 14 marca 2000 r. pełnomocnictwa substytucyjnego radcy prawnemu E. G. W dokumencie zawierającym pełnomocnictwo znajduje się następujące stwierdzenie „udzielam pełnomocnictwa substytucyjnego (...) do występowania przed Sądem Okręgowym w W., I Wydział Cywilny w imieniu Firmy Budowlanej A.(...) z siedzibą w W., O.(...) w sprawie o sygnaturze akt I C (...)”. Precyzyjne określenie sądu, wydziału i nadanej sprawie sygnatury może być odczytane tylko jako intencja ograniczenia zakresu umocowania do postępowania pierwszoinstancyjnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2005 r., II CZ 179/04, nie publ.). Radca prawny E. G. nie była zatem umocowana do złożenia wniosku o doręczenie zapadłego w drugiej instancji wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 15 października 2004 r. wraz z uzasadnieniem. Nieusunięcie tego braku w wyznaczonym terminie nie mogło jednak stanowić podstawy odrzucenia kasacji, gdyż wezwanie do jego usunięcia nie było skuteczne.

Brak pełnomocnictwa do wniesienia pisma zawierającego żądanie doręczenia wyroku wraz z uzasadnieniem jest brakiem formalnym tego pisma, a nie brakiem wniesionej później kasacji. Przewodniczący powinien więc przed zarządzeniem doręczenia wyroku wraz z uzasadnieniem, na podstawie art. 130 § 1 k.p.c., wezwać do usunięcia dostrzeżonego braku, przy czym wezwanie należało skierować do osoby zgłaszającej żądanie, a nie do prawidłowo umocowanego pełnomocnika. Konieczne było

także prawidłowe określenie rygoru niedostosowania się do wezwania, przy czym sankcją byłby tu zwrot pisma, a nie odrzucenie kasacji. W treści wezwania należało również dokładnie określić sposób usunięcia braku, wskazując zakres pełnomocnictwa substytucyjnego, które miało zostać złożone. Tymczasem wezwanie do usunięcia przedmiotowego braku określone zostało jako wezwanie do uzupełnienia braków kasacji, skierowano je do prawidłowo umocowanego pełnomocnika, jako sposób usunięcia braku wskazano - „złożenie substytucji dla radcy prawnego E. G.”, natomiast jako sankcję – odrzucenie kasacji. Nie można zatem uznać, że wezwanie to było skuteczne. W konsekwencji Sąd Apelacyjny przedwcześnie przyjął, że powód nie zgłosił w sposób skuteczny żądania doręczenia wyroku Sądu drugiej instancji wraz z uzasadnieniem. Ocena taka musi być bowiem poprzedzona prawidłowo sformułowanym wezwaniem do usunięcia braków formalnych wniosku o doręczenie orzeczenia sądu drugiej instancji wraz z uzasadnieniem i bezskutecznym upływem terminu do ich usunięcia. W tym stanie rzeczy odrzucenie kasacji zaskarżonym postanowieniem było nieuzasadnione.

Z powyższych względów, na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 393¹⁸ § 3 k.p.c. oraz art. 397 § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.